

“We zijn meer dan trekkers alleen”

Teus Lagerweij, Renswoude

Van skileraar werd hij planner en werkvoorbereider op het bedrijf van zijn ouders. Nu is Teus Lagerweij van Lagerweij BV uit Renswoude intensief betrokken bij alle werkzaamheden op het bedrijf. “Als jongere is het belangrijk dat het werk uitdagend blijft. Voor mij, maar ook voor de jongens.”

Om half zes knipt hij de lampen aan. Het tl-licht flinkt aan en schijnt tussen de lamellen door, de donkere ochtend in. Teus Lagerweij neemt een kop koffie mee en installeert zich achter zijn computer, vanwaar hij rechtstreeks uitzicht heeft op de werf. Twintig minuten later arriveren de eerste medewerkers voor een bakkie in de kantine.

Deze maandagochtend is het meteen druk. Er gaan twee nieuwe projecten van start en de jongens leveren hun ingevulde werkbonnen in. Teus bespreekt telefonisch werk met collega's. Iemand is terug van vakantie, het weekend wordt besproken en collega Gert Hardeman wordt uitgebreid gefeliciteerd, omdat hij jarig is. “Maandagochtend is het altijd een beetje chaotisch, zeker als er twee nieuwe projecten van start gaan”, vertelt Teus. “Vrijdag ben ik er al wezen kijken met enkele medewerkers die er aan het werk gaan, maar zo meteen ga ik weer op pad om hen te helpen opstarten. Geen dag is hetzelfde.”

Teus is planner en werkvoorbereider bij Lagerweij BV in Renswoude. Het bedrijf is opgericht door zijn opa in 1948. Teus' vader Henk is de huidige eigenaar en zijn zus werkt mee op kantoor. Het bedrijf kent een breed scala aan werkzaamheden, van agrarisch loonwerk en cultuurtechnisch werk tot transport. Die laatste tak wordt gerund door zijn vader. In het seizoen rijden er zo'n vijf tot zes vrachtwagens in binnen- en buitenland, grotendeels voor de firma Boels, om bouw-

hekken van en naar festivals te brengen. Daarnaast hebben ze een eigen werkplaats met monteurs. Het bedrijf heeft twintig man in vaste dienst en huurt in drukke tijden nog zo'n tien tot vijftien zzp'ers in.

Teus zelf is er 'pas' vijf jaar geleden bij gekomen. De eerste drie jaar draaide hij buiten mee. Sinds twee jaar zit hij op de planning en springt hij bij in tijden van drukte. “Op mijn zestiende had ik niet de ambitie om in het bedrijf te gaan werken”, zegt hij. “Ik heb zes jaar lang totaal iets anders gedaan: ik was skileraar en verkocht bedrijfskleding. Ik miste het loonbedrijf totaal niet.”

Trots

Wat hem uiteindelijk over de streep trok om toch het bedrijf in te gaan? “Het heeft gewoon iets. Het is mooi werk. Je bent echt dingen aan het maken. Soms zijn het echt lastige opdrachten, maar als het dan uiteindelijk is gelukt, maakt dat je trots. Dan denk je toch: dat hebben we toch even mooi gemaakt.”

“Jongeren zijn inhoudelijk geïnteresseerd en hun ouders vragen naar onze cao”

Daarnaast zijn het de mensen in de sector. “Het gaat erom dat het werk uitdagend blijft. Voor mij, maar ook voor de jongens. We hebben hier echt een heel fijn team. Iedereen staat voor elkaar klaar. Je doet het met z'n allen en iedereen snapt ook dat we er wat aan moeten verdienen.”

Die verbinding onderling komt vooral doordat alle medewerkers hun eigen verantwoordelijkheid hebben, stelt hij. “Dat geeft een bepaalde vrijheid en dat wordt gewaardeerd. Als er iets tegenzit op een werk wordt er vaak direct met de uitvoerder gebeld in plaats van dat het via mij gaat. De meeste boeren hebben ook de telefoonnummers van de jongens die bij hen aan het werk zijn. Zonder tussenkomst van mij wordt er onderling veel geregeld. Dat werkt veel efficiënter en die verantwoordelijkheid zorgt voor betrokkenheid.”

Nieuwe serie: Machtig mooi

Goed personeel vinden is al een tijd problematisch in de cumelasector. Werkgevers struinen scholen af en vacatures zijn er in overvloed, maar het blijft lastig de juiste werknemer voor de juiste plek te vinden. Daarom is het wellicht ook eens goed om je als werkgever in die ander te verdiepen. Hoe laat je zien dat de sector een machtig mooie plek is om te werken? Hoe breng je dat goede gevoel over aan die potentiële werknemer? Verplaats je eens in hem of haar, waardoor die zoektocht misschien wat minder moeilijk wordt. In deze serie laten we jonge medewerkers aan het woord die vertellen hoe zij hun werk ervaren, wat er goed gaat, wat er beter kan, hoe zij manoeuvreren in de cumelasector, want dat het een machtig mooie sector is om in te werken, daar zijn we het allemaal wel over eens.

PASPOORT

Naam: Teus Lagerweij

Werkzaam bij: Lagerweij BV, Renswoude

Functie: planner, werkvoorbereider

Hoe de sector ingerold? "Van huis uit in opgegroeid. Mijn vader had het loonbedrijf van zijn vader overgenomen. Toch had ik op mijn zestiende nog niet de ambitie om het bedrijf over te nemen. Ik heb zes jaar lang iets heel anders gedaan. Toen mijn vader zes jaar geleden vroeg of ik het bedrijf wilde overnemen, heb ik daar bijna een jaar over nagedacht en kwam ik uiteindelijk tot de conclusie: ja."

Wat vind je het allerleukste? "De dynamiek, geen dag is hetzelfde, de samenwerking met collega's en de verschillende mensen voor wie je werkt."

Waar heb je een hekel aan? "Als klussen last minute worden afgezegd, maar dat hoort ook wel weer bij het werk."

Investeren

Het vinden van nieuw personeel is voor hem een grote uitdaging. "Een paar jaar geleden klopte ik bij het Soma College aan, maar elke leerling had al een leerbedrijf. Dat viel me tegen. We hadden verwacht daar wel een nieuwe kracht te vinden", aldus Teus. Naar aanleiding daarvan is het bedrijf een leerbedrijf geworden en heeft het het personeelsbestand kunnen uitbreiden. "We hebben hier nu een goede kraanmachinist van het Soma College aan het werk. Dat is wel een investering, want behalve dat we hem zijn uren betalen, betalen we ook zijn opleiding. We vinden het echter de moeite waard als we zien wat we ervoor terug krijgen. Hij wordt breed opgeleid en dat sluit goed aan op de praktijk."

Ook is een stagiair van het Aeres College in Apeldoorn een goede aanvulling gebleken. Hij rijdt met een trekker met Herder-maaiarm. "Laatst mankeerde er wat aan de Herder en neemt hij hem mee naar huis om hem zelf te maken, zodat hij de volgende dag weer aan het werk kan. Zo'n instelling is toch fantastisch?"

"Mooi dat je het werk met z'n allen doet"

Maar hebben die jonge medewerkers ook nog steeds zin om tot 's avonds laat of op zaterdag te werken? "Daar zijn we flexibel in. Als een jongen op zaterdag wil voetballen, prima. Vaak zijn ze zo enthousiast over het werk dat ze, wanneer ze 's middags moeten voetballen, 's ochtends nog komen werken. We hebben ook nog een werknemer van 73 jaar in dienst, die in het seizoen van zes tot zes werkt en hij vindt het nog steeds leuk."

Onbegrip

Hoewel de medewerkers die werkzaam zijn in de sector enthousiast zijn, merkt Teus dat dat buiten de sector nog niet altijd het geval is. Het cumelabedrijf werkt ook veel in openbare gebieden en daar valt nog een wereld te winnen, stelt hij. "Er is veel onbegrip en dat neemt de laatste jaren alleen maar toe. Sinds vijf jaar hebben we een dijkbestek, maar als we daar aan het werk zijn, merk ik steeds vaker dat recreanten geërgerd op ons reageren."

Het is vooral de onwetendheid, zo denkt hij, dat mensen zo reageren, maar of een imagocampagne zou helpen? "Er zijn gewoon ook mensen die het niet willen weten", zegt hij. "Ze vertellen je liever hoe jij je werk moet doen in plaats van dat ze zich verdiepen in onze achtergrond. Het enige wat hun denkwijze kan veranderen, is ze een dagje te laten meelopen."

Elke burger een dagje mee laten lopen, klinkt echter wel erg onrealistisch. Om toch iets te doen om de buitenwereld kennis te laten maken met de sector, zoekt hij proactief de toenadering. Zo stond hij op de open dag van het mbo in Barneveld. "Die jongeren zijn inhoudelijk geïnteresseerd; ze willen weten hoe ze een trekkertijbewijs moeten halen en wat ons werk nu daadwerkelijk inhoudt. Hun ouders vragen als eerste naar onze cao."

Ook krijgt hij binnenkort voor het eerst 26 basisschoolleerlingen uit groep 8 op het bedrijf. "Op die leeftijd moeten we ze al kennis laten maken met de sector. Behalve dat ze in het verkeer, op de fiets, moeten leren omgaan met landbouwverkeer is het ook een poging om ze enthousiast te maken voor onze sector. We zijn meer dan trekkers alleen."

TEKST & FOTO'S: Marjolein van Woerkom

